

HIT ÉS HISZÉKENYSÉG

„A hit a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés. Ennek a hitnek az alapján nyertek Istentől jó tanúbizonyságot a régiek” – olvassuk a Zsidókhoz írt levél 11. fejezetében. A példák közt az első a hit szerepéről szól a megértésben, amit a „hit által” élők tettei, illetve a velük történtek követnek („hit által ajánlott fel Ábel értékesebb áldozatot”, „hit által ragadtatott el Énók”, stb.). Istentől függő élet a hívőé, annyival inkább az, mint a hitetlené, mert a hite egyre meghatározóbb szerephez jutva hat a gondolkodására és a magatartására. Új képesség és készség ez a hit. Kizárólag bibliai értelmében

szólhatunk így a hitről - „Hit nélkül senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik” (Zsid 11,6). A hívő Istentől függése, mint kölcsönösen vállalt (szövetségi) kapcsolat, kedves az Istennek, jó és hasznos az embernek. Végre azt keresi, aki van – „céltudatos” lett az ember legfőbb törekvésében, olyannyira az, hogy a javát is szolgálja („megjutalmazza azokat...”).

„Hiszékenység” szavunk a nyelvújítás korának terméke (XVIII. sz. vége), a hitre való készséget jelzi. Talán a Reformációt követő hitehagyások és hitre jutások, a hitviták gyakorisága tették szükségessé, hogy magyarul beszéljünk erről az ősi, emberi tulajdonságunkról is. Az őstörténet kígyóját hitelesnek gondolta az ember egy kérdésben másként nyilatkozni, mint a Teremtő. Pedig a parancsát jól hallották, megértették. Mégis, hiszékenységekben másra, itt a Gonoszra hallgatott az ember. A Kísértőről az is kiderül, tudja, hogy az általunk érzékelt világban van, aminek a megnyeréséért („az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról... mert okossá tesz” – 1Móz 3, 6) sikerrel kísérthetők vagyunk, ha egyszer megint az Úristenbe vetett hitünk.

Hitről és hiszékenységről a felvázolt módon gondolkodni olyan következtetéshez vezethet, miszerint a bibliai hit és az emberi hiszékenység „ütik egymást” - a hívő nem hiszékeny. A hit jó, a hiszékenység – minimum – veszélyes. Ez így is van, de csak ha értjük, elhisszük és következesen tartjuk magunkat ahhoz, hogy a hit az Istennel fennálló kapcsolatunk teljessége (Ki ő nekünk? Igaznak tartjuk, amit kijelentett magáról, a láthatatlan világról, rólunk, és készséggel engedelmeskedünk neki). A hiszékenységről pedig azt, hogy ez egy Isten-adta képességünkre utaló tulajdonságunk,

ami kísértettségünkben veszélybe, rosszba sodorhat bennünket.

A hiszékenységünk tényével foglalkozó tudósok megegyeznek abban, hogy személyiségünk, neveltetésünk és élettapasztalataink mellett a leg-Fontosabb tényező, ami egy állítás, gondolat elfogadását, igaznak tartását befolyásolja (hogy elhiggyük azt), a forrás szavahihetősége. A neves szociológus, Peter Berger egy ún. „Believability Structure-ben látta e tényezőket, egymáshoz való viszonyuk fontosságát is jelezve (pl. kevésbé vagyunk kaphatók elhinni valamit, amiben nem vagyunk érdekeltek, amiről másféle ismereteink vannak már, ami előttünk kétes forrásból származik, de könnyebben hisszük azt, amit sokan igazságnak tartanak, főleg, ha olyanokról van szó, akik közé szívesen tartoznánk, stb.).

A hiszékenységünket (készségünket arra, hogy igaznak tartsunk valamit) az is befolyásolja, hogy mennyire tartjuk azt a már meglévő világképünkbe beilleszthetőnek. Magyarán, nem akarunk olyasmivel foglalkozni, ami gondot okoz, netán „felkavarná a rendet” a gondolkodásunkban. A „hihetőségi struktúra” mellett van egy „hiedelem világunk” (Belief Structure) is, amiben elhelyezni

folytatás a 3. oldalon

HINNI TANÍTS, URAM!

*Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Gyermeki, nagy hitet kérni taníts!
Indítsd fel szívemet,
Buzduljon fel, Neked
Gyűjteni lelkeket!
Kérni taníts!*

*2. Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Lélekből, lelkesen kérni taníts!
Üdvözítőm Te vagy,
Észt, erőt, szívet adj,
Lelkeddel el ne hagyj!
Kérni taníts!*

*3. Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Gyorsan elszáll a perc: kérni taníts!
Lásd gyengeségemet,
Erősíts engemet,
Míg diadalt nyerek:
Kérni taníts!*

*4. Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Jézus, te visszajössz: várni taníts!
Majd ha kegyelmesen
Nézed az életem:
Állhassak csendesen!
Hinni taníts!*

(HH 275., BGYÉ. 220.)

A TARTALOMBÓL

English section - page 8-9. Camp Rama / Memorizing Scripture

Ifjúsági hét és gyermektáborozás

Az MJB beszámolója / Releváns gyülekezet - a női est bulletinjából

Gyülekezeti beszámoló: Detroit, Hatvan - imaház avatás

Füredi Gabriella Kamilla életútja

Cserepka János életéből - 15. rész

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püsök Dániel, Lukács János
és Hooly Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
911 Dighton Ln
Schaumburg, IL. 60173
lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. SÁNDOR HOOLY
1709 Moran
Lincoln Park, MI 48146
rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
13071 Orange St.
SOUTHGATE, MI 48195
joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**MABAVISZ TANÁCSÜLÉS
A SZERBIAI SZABADKÁN**

Szabadkán lett megrendezve 2023. június 15-17. között a MABAVISZ tanácsülés

A hat tagszövetség, (Erdély, Délvidék, Felvidék, Kárpátalja, Észak Amerika és Ausztrália, valamint Magyarország) képviselői beszámoltak a misszió munkában tapasztalt áldásokról és kihívásokról. Ezek imatémákat adtak, amikért együtt álltunk az Úr elé.

További témák voltak a közös missziómunka lehetőségeinek áttekintése, missziómunkások támogatása, *Kornya díj* megítélése, valamint az Európában tapasztalható lelki, szellemi hatások áttekintése. Több beszámolóban elhangzott, hogy misszió munkásokra van szükség! Döntés született arról, hogy az Ukrajnában felrobbantott gát miatt menekülőket közösen segítjük és az *Ukrán Baptista Szövetségnek* levelet írunk, amiben az anyagi támogatáson túl, biztosítjuk őket a szeretetünkről és az imatámogatásról.

A *Baptista 500* eseménysorozat részeként *Csantavéren* emléktábla avatásra került sor, majd történelmi megemlékezés következett az Anabaptista elődökről. Nagy Tibor lelkipásztor lelkesen mutatta be a csantavéri imaházban helyet kapott Biblia múzeumot, ami egyedülálló gyűjtemény a maga nemében.

Egy rövid városnézés is szerepelt a programban, hiszen Szabadkán nagyon sok történelmi emlék van. Vasárnap a helyi gyülekezetek istentiszteletén szolgáltak a MABAVISZ képviselők.

Nyúl Zoltán és *Nagy Tibor* lelkipásztorok és a délvidéki testvérek nagyszerű vendéglátók voltak, köszönet a munkájukért!

Durkó István
MABAVISZ főtítkár

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ**NEW YORK****2023. október 6-8.**

A tanácsülés résztvevői: *Nyúl Zoltán, Nagy Tibor, Nagy Csaba, Dóczé Bálint, Püsök Dániel, Fazakas György, Rajna Otto, Borzasi Pál, Szabó László, Papp János, Varga László Ottó, Simon Norbert, Durkó István, Téglási Lajos.*

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

HIT ÉS HISZÉKENYSÉG

folytatás az 1. oldalról

igyekszünk mindent, „ami szerintünk van.” Amikor a meggyőződésünkre hivatkozunk, akkor ezt a sok munkával, hosszú időn át kialakított belső rendet vigyázzuk. Balczó Andrásról, a kiváló hívó sportolótól hallottam egyszer, hogy az ember meggyőződése olyan óriási kincs, amit másnak nem helyes vigyázatlanul megbolygatnia! Nem véletlen, hogy az evangélium igazságának elfogadása az újjászületésben, egy felülről való teljesen új életkezdetben realizálódik személyesen.

Óvatosan fogalmaztam az előző mondatot, mert csak így születhet újjá - „felülről” a hiszékeny ember. Igen, mi hívők is igazságként, az elhívés képességével fogadunk el állításokat, de ez azért nem marad a hiszékenységek követelménye csupán, mert akiben hiszünk, a szavahihető Isten maga igazolja a hit tárgyának a valódiságát. Benne bízunk ezért - a hiszékenységek kiindulva. Tudom, vannak Testvéreim, akik már ezt az első hitet Isten ajándékának tartják. Én is így vagyok ezzel, de hiszem azt is, hogy ez egy a teremtetésünkben adott, mindenkinek szóló ajándék. Ő úgy alkotta meg az embert, hogy akarjon remélni, és képes legyen a hiszékenységet a reménysége szolgálataba állítani.

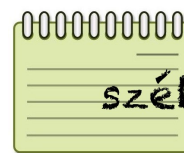
Hogyan jutottam ide? Egy történettel zárom majd ezt az írást, méghozzá olyan, aminek a következményét naponta látom. Fontos megjegyezni, nem írtam volna ezekről, ha a Szentírás (ahogy azt értem) és a szolgálat felelőssége is nem kötelezne rá.

Hitről és hiszékenységről azért hasznos együtt gondolkodnunk, mert saját magunkról mondhatunk így igazat. Azt, elsőként, hogy a bibliai értelemben hívők is hiszékenyek, és ez nem az ördögtől való. Jó tudni ezt magunkról, mert hiszékenységekben olyan hiedelmek áldozataivá válhatunk, amik hitbéli növekedésünket, szolgálatunkat akadályozzák, és az örömmüket meglopják. Másodjára, mert a Kisértő a hiszékenységekben megvezetett hívőket a maga céljaira akarja használni (valami másban higgyenek együtt is inkább, mint-hogy a Krisztus testébe épülve szolgálnának). Erről szól Russell Moore testvér új könyve, a *Losing Our Religion. An Altar Call for Evangelical America* című. Harmadjára, mivel már az öskezresztyén gyülekezet hiszékenysége komoly probléma volt, veszélyeztette pl. a

korinthusi gyülekezet életét, az apostoli példa és tanítás ma is követésre méltó. A „Krisztus szelídségével és gyöngédségével” írt erről Pál apostol (2Kor 10, 1-11). Idézek a levélből: „*Mi nem test szerint élünk. Testben élünk, de nem test szerint hadakozunk; hadakozásunk fegyverei sem testiek, hanem erők az Isten kezében erődítmények lerombolására. Ezekkel rombolunk le minden okoskodást és minden magaslatot amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmisségre.*”

Valahányszor elsétáltunk előttük, mindig új otthonuk szépítésén dolgoztak. Az apuka babaházat épített a gyerekeknek. Haragos zöld volt a gyepe, ami Kaliforniában ritka. Kívül és belül rózsasor közt futó, fehér kerítés került az utcafrontra. Ajtókat és ablakokat cseréltek, díszkövekkel burkolták a házat. Zászlókat tűztek a homlokzatra – így adva hírül, hogy hazaszerető házaspár ők, katonaviselt az apuka, aki a veteránok ügyét civilként is a szíven hordja. A feleség az egészségügyben dolgozott – olvastuk a Tesla rendszámtábláján – méghozzá Isten szolgájaként. Aztán híre ment annak is a szomszédságban, hogy ők is annak a gyülekezetnek a tagjai, akik „nem hisznek az oltásban,” sőt, a megye vezetői által megfogalmazott előírásokat sem követik. Elhitték, hogy a szabadságukat akarják meglopni, itt nem is a járvány megállítása a cél. A pandémia elején jártunk akkor még, a szomszédságból is behúzódott mindenki. Ők, ez a néhány család, akik zászlósnak jelezték a másárgukat, mikor lazítottak az előírásokon, beszéd tárgya lettek. Híre ment a szomszédságban, hogy tragédia történt a sarki háznál, az asszony a COVID-19 fertőzés áldozata lett. „Csak hazugsággal folytathatta a munkáját” – okoskodtak egyesek – „mert a nővéreknek be kellett oltatni magukat.” Tudni vélték azt is, hogy a férj és a feleség veszekedtek erről... Nem szükséges folytatni – szomszédunkban a hiszékenység. Elképzelhető, hogy így történt, de az is, hogy nem kéne hitelt adni az ilyen beszédeknek. A hívó egyébként is akkor hal meg, amikor Isten akarja, nemde? Az biztos, hogy most üres a ház. A gyerekek a nagyszülőkkel vannak. Gondozatlan a kert. A rózsák még nyílnak, nagyon szépek, de nincs aki metszene. Szétesett egy hívó család. A hiszékenység áldozatai lettek - lehetünk mind.

Novák József

széljegyzet

AZ ÚR KEDVES ESZTENDEJE

Jézus a Lélek erejével tért vissza a hétköznapi világba, oda ahol addig is élt. Bemerítkezett a Jordánban, rászállt a Szentlélek, az Atya gyönyörködött a Fiában. Azután következett a pusztaság, a böjt és a megkísértetés. A Lélek ereje nem lehet a miénk az igében leírt krisztusi állomások nélkül.

A Szentléleknek egy olyan erős jelenléte volt érzékelhető a názáreti Jézusban, amelytől megfutamodtak a démonok, és amely erősen vonzotta a kiéhezett emberi lelket. Jézus szavaiban és tetteiben a mennyország, Isten országa jött közel az emberekhez, és ennek elterjedt a híre. Nem ő üzent, hogy jöjök. A hír természetes módon terjedt szájról-szájra. Ez a legegészségesebb evangélizációs módszer.

Megérkezett Názáretbe, és egyenesen a zsinagógába vezetett az útja. Éppen szombat volt. A helyi „gyülekezetvezető” felkérte szolgálni. Jézus nem véletlenül az Ézsaiás 61:1-2. szakaszt választotta. Felolvasta és meghirdette küldetése lényegét... mert a Messiás azért jött, hogy evangéliumot hirdessen a szegényeknek, és szabadulást a foglyoknak. Azért jött, hogy a vakoknak megnyissa a szemét, és a bűntől megkínzottakat szabadon bocsássa.

Az idézet utolsó mondata talán a legerőteljesebb... és meghirdessem az Úr kedves esztendejét. Lukács 4:21. Az ötvenedik év volt az Úr kedves esztendeje, amikor a Tóra szerint a rabszolgákat fel kellett volna szabadítani, a javaikat és ingatlanaikat vissza szolgáltatni, és nagy örömmel megkoronázni a szabadulás tényét. Ez volt a jubileumi év, az Úr kedves esztendeje. Ezt a törvényt már rég elfelejtette mindenki. Az volt a kifogás, hogy elvesztették a számolást. Nem tudták, mikor van az ötvenedik év. Jézus a Messiás jogán meghirdette Názáretben az elengedés évét. Új időszámítás kezdődött, mert az időknek teljességekor Isten elküldte az ő Fiát erre a világra, hogy mindent helyreállítson, és Isten akarata meglegyen a földön, amint a mennyben is.

Ma, az Úr kedves esztendejében élünk. Ismerjük fel a kellemetes időt és éljünk vele!

Lukács János

IFJÚSÁGI HÉT RÁMÁBAN

Fiatlajaink nagy örömmel várták az idei *Szövetségi Ifjúsági Tábor*t, hiszen legutóbb 2019-ben találkozhattak ilyen formában. Különös áldás, hogy június 26-30 között megtapasztalhattuk, milyen csodálatosan munkálkodott az Úr ifjaink szívében az elmúlt néhány évben is. Sokat és sokan imádkoztunk ezért.

Közel 30 fiatal érkezett az ifjúsági hétre, amelynek fő témája, a Szövetségi Közgyűléshez igazodva, a **“Releváns fiatalok”** volt az 1 Krónikák 12:32(33) alapján. A heti programot Kovács Péter és Erdőközi Norbert állították össze, igei üzenettel Kulcsár Attila és Hooly Sándor lelkipásztorok szolgáltak a fiatalok között. A hét második felében videokonferencián keresztül előadást tartott Szabó Balázs goszpel zenész, valamint megérkezett Révész Lajos magyarországi lelkipásztor és felesége Szilvia, akik a pénteki napon személyes bizonyoságtétellel és tanítással fejezték be a tábor igei gondolatmenetét.

Reggelenként, Püsök Dániel lelkipásztor vezetésével, a segítők csapata együtt imádkozott a nap áldásáért, és a fiatalokért, akik eközben reggeli tornán vettek részt, Lipták Dávid és Újfalvi Tamás irányításával. Dél előtt a kápolnában gyűltünk össze, ahol igetanulmánnyal, beszélgetéssel, énekekkel készültünk a missziómunkára. Először abban a történetben mélyültünk el, amikor az Úr Jézus belép Péter hajójába, életébe, és emberhalásszá teszi őt, a többi tanítvánnyal együtt. (Lk 5:1-11). Következő nap az evangélium megosztásának egyik hatékony, gyakorlati módjával ismerkedtünk meg, ami akár egy szalvétán is levezethető (*three circles of gospel*). Szerdán egész napos kirándulásunk volt, a Wonderland-ben, ahol akár gyakorlatba is lehetett ültetni az addig tanultakat. Csütörtökön a dicsőítésben való megerősödés témájában kaphattunk útmutatást, pénteken pedig arról hallhattunk, hogy hogyan használja

Isten adottságainkat, személyiségünket a misszióban.

A délutánokat játékkal, beszélgetéssel töltötték a fiatalok, amikor az időjárás ezt lehetővé tette, kint a szabadban, máskor az ebédlőben. A hét folyamán három csapatban versenyeztek az ifjak és igyekeztek minél többet segíteni a segítőknek is. Volt amikor az ételhez szükséges alapanyagokat hordták be a konyhába elképesztő gyorsasággal, máskor a tóba segítettek elhelyezni a

jól megszervezték és szépen levezették a programokat, amelyeken keresztül épülhettek, megerősödhetnek fiaink és leányaink. A *segítők csapata* pedig áldozatkészen gondoskodott arról, hogy a fiatalok semmiben ne szenvedjenek hiányt. Köszönjük mindenkinek a szeretetteljes szolgálatot, az Úr Jézus nevében.

A hét napjainak fénypontjai az *esti áhítatok* voltak, amit fiataljaink tartottak a kápolnában. A dicsőítő énekek között személyes bizonyoságtételek, áhítati gondolatok hangoztak el a részükről, amit a lelkipásztorok napi témát összefoglaló bátorítása, imádságok, majd ismét közös éneklés követett. Az alkalom után még hosszúra nyúltak az esték, sok lehetőséget adva a közösség építésére.

Megerősítő és felemelő volt tapasztalni, hogyan használja az Úr a most felnövekvő generációt az Ő missziójában. Úgy érezzük, hogy egy különösen értékes és odaszánt ifjúságot

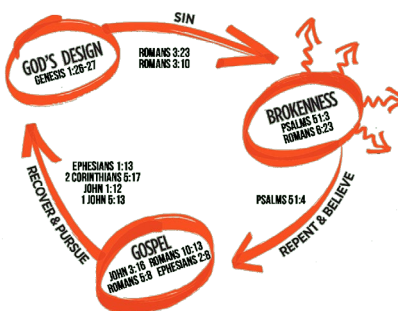

stéget, hivatalosan is megnyitva ezzel a fürdőzési szezont a Táborban. Jó volt látni elkötelezettségüket, az Úr és egymás iránti szeretetüket, megbízhatóságukat és lelki érettségüket, ami úgy a foglalkozások idején, mint a szabadidőben is szépen megnyilvánult. Hallhattuk éneklésüket, együtt imádkozhattunk velük és részesei

kaptunk ajándékba, akikért nemcsak imádkoznunk kell, akik nemcsak példák lehetnek számunkra sok mindenben, hanem akik által talán egy új ébredési hullám is kezdhet kibontakozni, sok lélek megmentésére.

Közgyűléseink során a szombat este a fiataloké. Most is így volt, az igehirdetésen kívül minden szolgálatot ők végeztek, és ők vezették a gyülekezetet Isten dicsőítésében. Többen is azon gondolkodtunk, hogyan segíthetnénk, támogathatnánk és készíthetnénk fel őket még inkább arra a munkára, amit általuk fog majd végezni az Úr Szövetségünkben, a következő évtizedek során. Nagy felelősség, és még nagyobb feladat számunkra ez, ami fő prioritásunk, és mindennapi imatémánk kell hogy legyen. Hisszük és úgy látjuk, hogy reményteljes jövőt készít nekünk Mesterünk, de fontos, hogy jó tanítványai legyünk, és még nálunk is jobb tanítványokat neveljünk, az Ő dicsőségére.

HS

lehattunk örömeinknek, közösségüknek. Hála az Úrnak mindezért. Kulcsár Attila az ifjúsági szövetség elnöke, valamint Kovács Péter és Weisz Bence alelnökök

DETROIT

MEGLEPETÉS MENYEGZŐ

Pontosabban meglepetés „arany menyegző”-i összejövétel keretében köszöntöttük Detroitban a **Herjeczki házaspárt** 50-ik házassági évfordulójuk alkalmából július 9-én.

Izgult kissé a gyülekezet, hogy a hosszú európai és kanadai út után az ün-

nepeltek esetleg fáradtságra hivatkozva nem jönnek el a „közösségi délutánra”, de nem így történt. (Lehet, hogy sejtettek valamit?) Eljöttek Herjeczki testvérék, és a rájuk jellemző szereténységgel és alázattal, de nem titkolt örömmel fogadták a köszöntésekkel, jókívánságokkal, ajándékokkal, s természetesen a finom ebéddel irányukba kifejezett szeretet megnyilvánulásokat.

Kiegészült a helyi gyülekezet a *református gyülekezetből* (ahol Herjeczki testvér rendszeresen szolgál mióta pásztor nélkül maradtak), a *pünkösdi gyülekezetből*, *Zilahról* (Sütő házaspár), *Kansas-ból* (Bencze család) érkezett vendégekkel, valamint olyan, jelenleg más gyülekezetekhez tartozó meghívottakkal, akik a Herjeczki testvér pásztori szolgálata alatt gyülekezetünkben nőttek fel.

50-ik évfordulóhoz illően az 50-ik Zsoltár 23-ik versével indította *Huli Sándor* lelkipásztor a köszöntések sorát: „*Aki hálával áldozik az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását*”, kiemelve, hogy nem csak a Herjeczki házaspár adhat hálát a mögöttük levő öt évtizedért, hanem a gyülekezet is azért, hogy nem csak hűségesen szolgáltak közöttünk

hosszú ideig testvéreink, de nyugdíjas éveikben is velünk együtt akarják majd megélni Isten mindig idejében érkező szabadítását.

Az alkalmi versek, énekek, személyes hangú köszöntések egyszerre voltak múltba tekintőek és előre mutatóak. Egyértelműen kitűnt a felelevenített emlékekből, hogy a Herjeczki házaspár példamutató párkapcsolata, családi élete, kitartó szolgálata, Géza bácsi költészete

mély és jelentős nyomokat hagyott a szűkebb és tágabb közösségben.

Az összejövétel végén az ünnepeltek tekintettek vissza hálával a közösen megélt évekre, s megköszönték második családjuknak, a gyülekezetnek a szeretetét, áldozatos munkáját, amivel a házassági évfordulót megszervezték.

Megházasodni (általában) nem nehéz, de 50 éven keresztül hűségesen kitartani, szeretni jóban és rosszban már teljesítmény; az 50 éves évfordulót pedig együtt megélni kegyelem.

Kedves Géza bácsi és Éva néni, ezúton is kívánjuk, hogy Urunk keze takarja be kezetek közös utatok további szakaszán is, és tartson meg kegyelme közöttünk titeket sokáig! **IK**

Releváns Gyülekezet I Krónikák 12,22- 33

Isten ajándéka számunkra az élet és az a kor, amiben éppen most élünk: annak örömeivel és kihívásaival. Sokan elmondhatjuk, hogy részei vagyunk egy gyülekezeti közösségnek, és élvezzük annak sokfajta áldását. Az a gyülekezet, amelyről elmondhatjuk, hogy releváns, az nyomot hagy abban a társadalomban, amelyben van, működőképes, igazi értékeket ad át, befogadó és valódi tartalommal rendelkezik.

A jelent arra a célra kaptuk Istentől, hogy ott szolgáljunk, ahova helyezett minket: a családban, gyülekezetben, munkahelyen, iskolában és bárhol, ahol naponta megfordulunk. Beszedünk, mosolyunk, kedvességünk, együttérzésünk, jótteink és egész lelkületünk által Istent képviseljük a világban. Csodálatos az a tudat, hogy Isten minket jó cselekedetekre teremtett, és a jótteket el is készítette számunkra. *"Mert az ő alkotása vagyunk, akiket*

Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk." A mi részünk az, hogy naponta elkérjük őket Istentől és tegyük meg azokat. Ez áldást hoz számunkra és azoknak, akik felé szolgálunk. Ezt nem mindig könnyű megtenni, mert sokat rohanunk, nagy a stressz és a feszültség. Ezért fontos naponta többször is megállni, Isten jelenlétében elcsendesedni, imádkozni, ígét olvasni, békességet, örömet, új erőt és vezetést kérni Istentől. Életünk szerves része kell, hogy legyen a rendszeres gyülekezetbe járás, és ha tehetjük, hallgassunk igei tanítást utazás vagy mosogatás közben, hogy lelki életünk ilyen módon is fejlődjön. Isten azt akarja, hogy nyitott szemmel járjunk, és legyünk tudatában annak, ami a világban történik. Ezért olvassuk el vagy hallgassuk meg a híreket, hogy tudjunk a reális szükségsekről, és lássuk mindazt, ami abban a világban történik, amelyben mi is élünk.

Felemelő az a tudat, hogy Isten kipótolja a mi hiányosságainkat, ha őszinte szívvel ragaszkodunk hozzá és Őt szolgáljuk. Bizzunk Benne bátran, hogy Ő tesz minket alkalmassá minden jóra. *"A mi alkalmasságunk az Istentől van."* (2 Korinthus 3,5)

Isten arra bátorít minket, hogy használjuk ki az alkalmas időt, és merjünk lépni, tenni, megszólalni és Őt megvallani másoknak, amikor elérkezik a megfelelő pillanat. Ha tudatában vagyunk a szükségeknek, és szívünk kész szolgálni, akkor életünk és gyülekezetünk be fogja tölteni azt az elhívást, amelyért küldetett ebbe a világba.

Ha gyakorlati módon megéljük a hitünket, ezt látni fogják gyermekeink is, és ez egy hiteles, életet és jellemet formáló bizonyágtevés lesz. Egyszer megkérdeztem *Balla Annamária* keresztény pszichológusnőt, hogy szerintük miként lehet a hitet hatékony módon átadni gyermekeinknek. Válaszában kihangsúlyozta annak fontosságát, hogy meséljük el nekik az Istennel átélt élményeinket, megtapasztalásainkat. Osszuk meg velük, Isten hogyan hallgatta meg imáinkat, miként vezetett át a próbákon, és a győzelmeink mellett beszéljük a kudarcainkról is. Ezek által ők is megláthatják Isten jóságát, hatalmát és az emberek iránti szeretetét.

Kérjük Istent, hogy Szent Lelke által adjon nekünk bölcsességet, hogy felismerjük az alkalmas időt; erőt, hogy megtegyük, amit tőlünk vár, és alázatot, hogy mindenben Neki adjuk a dicsőséget.

Püskök Adina, a Nőszövetség elnöke; a péntek esti program lapból

Füredi Gabriella Kamilla afrikai misszionárius életútja (1951 – 2016)

Elhangzott az „*Engem várnak a szigetek*” című konferencián, 2023. március 25-én a *Debreceni Református Hittudományi Egyetemen*.

Füredi Kamillát úgy ismertem meg, mint aki vallásos háttér nélkül nőtt fel, de Isten Lelke megragadta, hitet ébresztett benne, szellemi családjának tagjává tette. Kamilla 1951. augusztus 28-án született Kispesten. 9 éves volt, amikor Isten igéje megragadta a szívét, és elkötelezte magát Krisztus követésére. Bemerítésére 1967-ben, 16 éves korában került sor.

„A kispesti gyülekezetbe volt egy idős testvérnő, aki egy kis füzetecskét nyomott a kezembe Molnár Mária misszionárius életéről. „Engem várnak a szigetek” címmel. Ettől kezdve foglalkoztatott, hogy misszionárius legyek. Aztán tizenöt éves koromban a szüleim halála után bemerítkeztem, nagyon jó közösségbe tartoztam úgy a kispesti gyülekezetben, mint a pestlőrinci ifjúság körében. Sokat tanultam az evangelizációról, bizonyágtételről, és nagyon különös élmény volt számomra az, amikor Jézusról beszélhettem és azt éreztem, hogy a Szentlélek segít, amikor valakinek bizonyágot tettem Róla.” (rádióriport részlet)

Szolgálatát a *Budapest-Kispesti Baptista Gyülekezetben* kezdte meg. Majd a *Magyarországi Baptista Egyház* központ irodájában kapott munkát. Ez idő alatt intenzív nyelvtanulásba kezdett, és teológiai diplomát szerzett a *Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetében*, valamint a *Debreceni Református Hittudományi Akadémián*, ahol egyetemi (MA) végzettséget szerzett 1981-ben. Lelkészképesítő Vizsgadolgozatát (*A szenvedő szolga alakja Deutero-Ésaiásnál*) – Prof. Karasszon Dezső jelesre értékelte 1981. május 21-én. A *Kiskőrösi Baptista Gyülekezetben* 1987-ben misszionáriusi szolgálatra avatták fel.

Először az *Európai Baptista Misszió* (EBM) kötelékében nyílt lehetősége *Afrikába* utazni. A Nyugat-afrikai **Sierra Leone-ba kapott kiküldetést**, 1987-1995 között. Erről az időszakról így emlékezett meg: *„Az első évben egy kis egészségügyi missziós állomáson segédkeztem, ugyanakkor egy kis gyülekezet felelős misszionáriusa voltam. Még imaházuk sem volt, úgyhogy a klinikánk verandáján jöttünk össze. A gyerekekkel foglalkoztam, közben a nyelvüket tanultam.”*

Ezt követően a fővárosba, *Freetownba* került, ahol a női bibliakörök meg-

szervezésével foglalkozott. 1989-ben felkérést kapott a *Sierra Leone-i Baptista Lelkészképző Bibliaiskola* tanári, majd igazgatói feladatkörének betöltésére. Misszionáriusi szolgálatának fő területe ettől kezdve mindig a Sierra Leone-i baptista teológiai oktatás szervezése és lebonyolítása volt.

Sierra Leone akkoriban véres polgárháborúba sodródott. Az országban tevékenykedő misszionáriusok élete is kockán forgott. Kamilla erről az időszakról így nyilatkozott: *„Sierra Leone Magyarországnál egy kicsit kisebb területű ország. Lakosai száma akkor úgy 6 millió körül lehetett, egy elég békés ország volt, de nemsokára a környező államokban, többek között Libériában kitört a polgárháború, és az áterjedt Sierra Leonba is. A fő probléma akkor a gyémánt bányákból meggazdagodott elit és a mélyszegénységben szenvedő bennszülött lakosság között feszült.*

Kamilla is nagy nehézségek között menekült ki a háborús körülmények közül. 1995-ben visszatért *Magyarországra*, de nem találta lelke nyugalomát. Kereste a módját, hogy miként térhetne vissza a korábbi misszióföldre. Kezdetben ez teljesen reménytelennek tűnt.

1997-ben aztán az *Egyesült Államokban*, *Cleveland* (Ohio) városába települt át, 2004-ben amerikai állampolgárságot is szerzett, azt remélve, hogy amerikaiaként talán nagyobb eséllyel juthat vissza Afrika földjére. Hosszan tartó imádságos időszak következett, aztán ismét megnyitotta Isten az ajtót előtte. Amikor erre lehetősége adódott az amerikai és az óhazai magyar testvérek összefogásával és hathatós anyagi támogatásával indulhatott ismét vissza a megkezdett lelki munka folytatására.

2005. szeptember 23-án újra Sierra Leonéba utazott, ahol azzal a ténnyel kellett szembesülnie, hogy nem volt pénz a *Biblia Iskola* folyamatos működtetéséhez. Emiatt az amerikai magyar testvérekhez fordult segítségért. 2006. augusztus 31-én az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség*, a *Magyarországi Baptista Egyház*, valamint a *Baptista Szeretetszolgálat* támogatásával visszatérhetett a Sierra Leone-i misszióba.

Időközben Kamilla kiadott egy önálló könyvet is, melyben egy misszionárius ún. „imaleveleit” vehették a kezükbe. Ez által betekinthettünk egy missziómunkás mindennapi életébe, gondoljaiba, sikereibe és kudarciba. A végzett lelki munka örömeibe és kétségeibe. Munkatársaival, barátaival, lelki testvéreivel való kapcsolatrendszerébe. Ezek a levelek arra serkentettek bennünket, hogy mi is bekapcsolódjunk a Jézus Krisztus által meghirdetett nagy misszióparancs teljesítésébe (Máté 28:18-20).

Füredi Kamilla a Ráma táborban, 2006. júliusában.

Kamilla összesen 18 esztendő telt az afrikai missziómezőn. Ezekben az években sok próbán kellett keresztülmennie. Meg kellett küzdenie szegénységgel, nélkülözéssel, betegségekkel. Például a Magyar Baptista Szeretetszolgálat önkénteseként élelmiszersegélyeket továbbított az ebola halálos veszedelmével küzdő Sierra Leone népének. Halált megvető bátorsággal vett részt az adományok kiosztásában, és a betegek gyógyításában is. A sok erőfeszítésben az ő szervezete is súlyosan legyengült és kórházi ellátásra szorult. 2015 augusztusában kénytelen volt hazatérni, mert a helyi kórház nem vállalta a kezelését. A Baptista Szeretetszolgálat különleges mentőakciója hozta vissza Magyarországra, ahol azonnali orvosi és kórházi ellátásban részesült.

Nagy öröm volt számára, amikor 2016. májusában közvetlen afrikai munkatársai, a *Sierra Leone-i Baptista Szövetség elnöke és főtájtára* látogattak Budapestre. Ennek kapcsán május 8-án *Afrika Vasárnapot* szerveztünk anyagyülekezetében, a *Kispesti Baptista Gyülekezetben*. A templomunk tele volt, sok afrikai keresztyénnel együtt dicsértük egész nap az Urat. Ekkor mondta el zárszóként különös álmát, melyet személyes üzenetként kapott azokban a napokban elhívó Urától:

„Kamilla, kinyílt előtted az ajtó, ha akarsz, hazajöhetsz a mennyországba” – mondta bizonyágtételében. Majd időt kért Istentől, hogy elrendezze hátramaradt dolgait. Majd így folytatta: „Mielőtt végleg 'igent' mondanék, és belépnék azon a bizonyos ajtón, szeretném tudni, hogy ki áll majd a helyembe, ki végzi tovább az általam megkezdett missziómunkát.”

Azóta Kamilla már hazatért, 2016. július 19-én be is zárult a Mennyország ajtaja mögötte. De vajon ki lép majd Kamilla nyomába? Hálaadással köszönjük meg Istennek Kamilla példamutató életét, és imádkozunk a következő ott munkálkodó misszionáriusunkért!

Dr. Mészáros Kálmán
egyháztörténész-lelkipásztor
(rövidített változat)

GYERMEKTÁBOROZÁS - RÁMA 2023.

A Ráma táborban megtartott szövetségi közgyűlés után, július 3-án kezdődött az idei **gyermektábor** és július 9-én ért véget a vasárnapi istentisztelet keretén belül tartott beszámolóval.

Többek elmondása szerint, más volt ez a tábor, mint az eddigiek. Mindenekelőtt azért, mert a pandémia okozta helyzet következtében, 4 év kimaradás után vált ismét lehetővé a találkozás. Ebből adódóan, a kezdeti fázisban kissé idegenebbnek érezték magukat a táborozók de ez hamar feloldódott, hisz az addigi átélt közös táborozásokat, élményeket csak fel kellett elevenítsék magukban a résztvevők. Igaz, mostanra már tinédzser lett az ezelőtti gyerekekből, fiatal a régebbi tinédzserekből és az eddig csak hírből tudott újszülöttek is már ott szaladgáltak a nagyobbak között.

A táborban jelenlevő gyermekek száma közel 70 volt, akik öt csoportba voltak felosztva. A nap reggeli imaáhitattal kezdődött a felnőttek számára, majd a gyerekeknek szervezett tornával folytatódott. A reggelit követően a délelőtti foglalkozás került sorra, aminek keretén belül játszás, éneklés, aranymondás tanulás de a legfontosabb a bibliai tanítás volt. Az ebédet követően ismét csoportfoglalkozások voltak, miután mindenki számára szervezett játékokat és a tó nyújtotta lehetőségeket élvezhették a gyerekek. A vacsora után az esti alkalmak evangelizáló alkalmak voltak, amikor lehetőség volt imádkozni, életüket felülvizsgálni és döntést hozni Krisztus követése mellett. Imádkozunk azokért, akik elindultak a hit útján, hogy maradjanak meg és legyenek egészen Istenüké.

A hét folyamán párhuzamosan a magyar nyelven történő foglalkozással volt egy *angol nyelvű csoport* is, 16 gyermekkel. Őket *Yevgenia és István Bákai* tanította. Arról az alapigazságról hallhattak, hogy az élet-adta bizonytalanság, nehézségek, olykor igazságtalanságok közepette Isten jósága, kegyelme biztos pont.

A magyar oldalon a **legifjabb, 0-4 évesekkel** *Szabó Erika* foglalkozott. Minden bizonnyal ez egy hangos, mozgalmas csoport lehetett.

A következő korcsoport az **5-7 éves kis harcosok**, a szív tisztaságáról tanultak a hét folyamán, az *“Egy kis szív története”* könyv alapján. Élénk, aktív csoport volt ez 12-15 gyerekkel, de *Kulcsár Ibolya* vezetésével élménydús, kreatív, örömmel éneklő és imádkozó napokra tudnak visszaemlékezni mindazok, akik e csoport része voltak.

Oláh Márta kalauzolta a **12-16 évesek**, tinédzserek csoportját. Az evangélium fényében olyan kérdésekre keresték a választ, mint kicsoda Isten és ki vagyok én, mint ember? Továbbá, az ember Istenre való utaltságára mutattak rá és arra, hogy **egyedül Jézus által lép-**

zel az ellenséget. Továbbá, Jézus annyira szívhez szólóan mutatkozott be *Péternek*, hogy otthagyva az addigi élet egzisztenciáját, ő azonnal elindult az Ő követésére. *Saul* életében pedig annyira radikális változást idézett a Jézussal való találkozás, hogy az egykori ellenségéből Krisztus hűséges apostola lett, aki élete végéig nem tudott másról beszélni, csak Krisztusról.

A hét végén viszont **Jézus Krisztusról**, a hősök Hősről, a királyoknak a Királyáról és az Uraknak az Uráról beszélgettünk. *“Ki az a hős, aki parancsol a szélnek? Ki az a hős, aki feltámadt, hogy éljek?... Igazi hős, Ő ad örökéletet, igazi hős, szuperereje az Atyai szeretet...”* Lelkesen énekeltek a gyerekek naponta ezt a legfontosabb igazságot megvalló éneket. Azt kértük imában, hogy bár csak egy keveset meglátnának, megértenebbek abból, hogy miért is más Krisztus, mint a többi hősként emlegetett személy.

hetünk kapcsolatba Istennel. Ő maga, aki az út, az igazság és az élet, vezet el bennünket az Atyához.

A **8-12 évesek** csoportjának vezetését *Boda Erzsébet, Deák Zsolt és magam* vállaltuk. Ezt a csoportot 18 gyerekkel kezdtük, de a hét folyamán volt, akinek hamarabb el kellett utaznia. A Bibliából néhány jól ismert, különleges ember életével foglalkoztunk e pár nap alatt. **József, Dávid, Péter, Saul** életéből emeltünk ki olyan mozzanatokat, amelyek kiemelkedővé, hősökké tették őket abban a korban, amelyben éltek. Igaz, hogy hétköznapi emberek voltak, akik egyáltalán nem voltak tökéletesek, sőt, elbuktak, olykor elrontottak dolgokat de a szívük mégis a helyén volt. Olyan emberek voltak ezek, akik felismerték, hogy magukban kevesek de van egy olyan hatalmas Istenük, aki feltudja őket övezni kitartással, *József* esetében türelemmel, bölcsességgel és őszinte megbocsátó készséggel a nehézségek között. *Dávid* pedig azzal a meggyőződéssel indult, hogy az Ő Istene tud adni bátorságot a legfélelmetesebb élethelyzetben és természetesen, emberfeletti győzelmet is, megszégyenítve ez-

Miért érdemes az egész életüket rábízni arra a Hősré, aki legjobban ismeri őket és aki egy Benne elrejtett, beteljesedett léttel szeretné megajándékozni őket.

Minden gyerek szeretne hősé válni valaki szemében, ennek érdekében választanak is maguknak követésre méltó példaképeket. Mindenekelőtt, hadd legyenek olyan felnőttek köreinkben, akik életét szemlélve, nem az emberi ambíciót, erőmutogatást látják, hanem a gyengeségben megtapasztalt isteni erőt, fentről jövő bölcsességet és az Istenre való hagyatkozást az élet útvesztőiben. Ez teheti őket igazán hősökké!

Imádkozunk a gyermektábor résztvevőikért, hogy a héten hallott igazságokra tudjanak visszaemlékezni, tudjanak helyesen dönteni, hadd kötelezzék el magukat Jézus mellett, aki megváltja, formálja őket és képessé teszi az övét szembenézni az életük során átélt nehézségekkel, végül pedig győzelemre vezetni.

Külön köszönetet kell mondanunk az **önkéntesek csoportjának**, akik nélkül ez a táborozás nem valósulhatott volna meg. Fáradhatatlanul, kitartóan szolgáltak, hogy mindig finom étel kerüljön az asztalra, tisztaság és biztonság legyen a

táborban. Nem voltak elakadások, nem voltak kellemetlenségek, hanem folytonosan uralkodott a jó légkör és a testvéri szeretet. Név szerint nehéz lenne mindenkit felsorolni és külön köszönetet mondani, de mennyei Atyánknál minden feljegyzésre került és nem marad el a megjutalmazás. Egy ilyen táborozás után már csak annyi maradt hátra, hogy lelkesedéssel és imádkozó szívvel várjuk a következőt!

Deák Evódia

HIGHLIGHTS FROM CAMP RAMA 2023

The Danish philosopher Søren Kierkegaard asked, *“What is youth?”* and replied, *“a dream.”* Each summers spent at Rama feels to this writer as a dream. For being at camp recalls the past (the summer’s spent there) and yet gives a sense of timelessness (the present). Now as I am old (as my kids like to tell me) the time spent at Rama each summer becomes as precious as dreams.

For this year the theme for the week was **the goodness of God**. Each day’s lesson saw the children learn that no matter what happens in their life, God’s goodness will always be with them, will always be upon them. Through the stories of Israel’s bondage in Egypt, to the exodus, the goodness of God was evident while Israel was caught between the struggle between God and the gods of Egypt. We emphasized that the cost of Israel’s freedom was immense and repeated the understanding that the celebration of the Passover is not possible without children. Through the experience of the desert, Israel learned that God provides. And finally, the last day was about creating monuments that

remind us of God’s presence and the path that has been walked.

As it tends to be the case, I learn as much from them as much as I attempt to teach them. During our lessons the varied questions and observations allow for a greater perspective on who God is and how he relates to his creation.

One of the many pleasures of camp is the community that is created. Friendships that are formed through shared experiences. This is always a delight. Although the dream of youth fades quickly, as each year our children grow, we may be comforted of their shared love for that week they spend together.

Of course, camp is not possible without those who volunteer their time and energy to cook the wonderful meals, wash clothes and dishes, safeguard the swim time and so do much more. Know that what you do matters. Both to God and the those who attend camp. May God truly bless you for all that you do. It is from you that they learn to love being at Rama, to come each year with anticipation, to reconnect, to remember. This is the greatest gift we can give them. For by our example they will see and in good time, continue the work of started long ago. As I have fond memories of attending camp as a child, these memories are made all the precious by seeing my own children enjoy being at Rama and look eagerly toward next year.

Lisa Wingate reminds us,

“Your children are the greatest gift God will give to you, and their souls the heaviest responsibility He will place in your hands. Take time with them, teach them to have faith in God. Be a person in whom they can have faith. When you are old, nothing else you’ve done will have mattered as much.”

Steven Bakai

What Memorizing Scripture Will Do for Your Kids

by Douglas Sean O'Donnell

TO FIGHT SIN WITH SCRIPTURE

Earlier this year a friend told me that he had memorized Matthew 26:29 to remind him of the joyous promise of Jesus’s presence at the great feast in heaven and to help him resist the temptation to overindulge in alcohol.

For adults and children alike, one reason to memorize Bible verses is to help us fight sin in times of temptation. As the psalmist summarizes: “I have stored up your word in my heart, that I might not sin against you” (Ps. 119:11). When tempted, how helpful it is to say, “Help me, O LORD my God!” (Ps. 109:26), “Resist the devil, and he will flee from you. Draw near to God, and he will draw near to you” (James 4:7–8), or more straightforwardly, “Be gone, Satan!” (Matt. 4:10).

Why else is memorizing Scripture crucial, especially for children?

TO FORM CHARACTER

Memorizing Scripture forms our character. My favorite college philosophy professor, who taught me many complex things, taught me the simplest of truths through the simplest of sayings: “Garbage in; garbage out.” That is, if we fill our heads with garbage, our behavior will be trashy.

Conversely, if we fill it with “whatever is true, whatever is honorable, whatever is just, whatever is pure, whatever is lovely, whatever is commendable,” and if we “think about” whatever is “worthy of praise” (Phil. 4:8), then we will live a life that reflects the beauty and truth and goodness of God. Put differently, having God’s Word in our heads and hearts forms us into virtuous people who embody the fruit of the Spirit.

TO GROW IN GOD’S WILL AND WAYS

Children who memorize Scripture are better suited to have a grasp of the Bible’s big story and main messages, understand God’s will and God’s ways, and live lives worthy of the gospel. It provides them with a solid foundation they can stand upon and draw upon throughout their lives. And it equips them to make wise decisions and to live out their faith faithfully in a fallen world and through future challenges they will face.

Moreover, the more children know of the Bible, the more they connect with their pastor’s sermons and their Sunday school teachers’ lessons, which, in turn, helps them grow even more in their Bible literacy.

TO DEVELOP A HOLY HABIT

Reading, rereading, and reciting Bible verses helps children develop a holy habit! Just as we need to practice healthy habits with our bodies—like eating the right foods and exercising—so we need to practice healthy habits of faith.

If day after day, month after month, and year after year we wake up every morning, go for a two-mile run, do twenty push-ups, and eat some oatmeal with yogurt and blueberries for breakfast, we will turn into fit and healthy people. (That is, assuming we aren't also drinking milkshakes at each meal and snacking on bags of potato chips the rest of the day!)

Likewise, if day after day, month after month, and year after year children wake up every morning, pray, read the Bible and memorize a verse a month, they may by God's grace turn into strong and healthy Christians.

Ken and I have an ongoing disagreement about today, **the anniversary of my diving accident**. I say I'm "celebrating" it (just look at the many ways God has used my broken neck to promote his Gospel). But Ken winces whenever I use the word "celebrate." If we're going to celebrate anything, he says, then we should rejoice that I survived a tragedy. I see what Ken means. With each year that passes, things get harder. My quadriplegic body is getting weaker. But I've fought so many tough battles in the 56 years I've been paralyzed, I'm not about to cave in now. Over the decades, Jesus has granted me too many victories.

And so, today on July 30th, I'm looking at this anniversary as a fresh commitment. When discouragement looms? I'm committed to still have Scripture shape my outlook. I'm committed to not slacking off but staying in the good fight. **To trust God through 56 years of hardship? That's an anniversary worth celebrating.** And Ken agrees with me on this, too. So, whatever hardship is troubling you today, stay in the fight against a dark outlook on your hardships. Because the Christian's fight is always a good one.

Joni Eareckson Tada
(FB. 2023. July 30)

Beszámoló a Missziós és Jótékonyági Bizottság munkájáról

2022. szeptemberétől – 2023. júniusáig

Szeretettel köszöntöm a Közgyűlés jelenlévő tagjait!

A *Szervezeti- és Működési Szabályzatunk* szerint, az MJB felelősségei közé tartozik:

- Olyan programokat kezdeményezni és/vagy támogatni, amelyek az Evangélium magyar nyelven való terjesztését segítik a magyar diaszpórában.

- Publikálni és terjeszteni magyar evangéliumi irodalmat, illetve engedélyezni ilyen írárok megjelenését az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség égisze alatt.

- Felmérni és támogatni a magyar baptista missziómunka anyagi szükségét.

- Összeállítani a Szövetség következő évi költségvetését.

Ezeket a feladatokat az MJB a Végrehajtó Bizottsággal konzultálva igyekszik megvalósítani.

2023. márciusában tartottuk meg az idei **Évközi Gyűlést**.

Meghallgattuk a gyülekezetek és az alszövetségek beszámolóját. Arra a megértésre juthattunk, hogy a gyülekezetekben békesség és egység van.

A Szentírásban ezt olvassuk az Isten által elképzelt gyülekezetéről: „*hogy ne legyen meghasonlás a Testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok.*” 1Kor 12:25. A gyülekezeteink egyik fontos funkciója az Isten szeretetébe ágyazott kölcsönös törődés és gondoskodás egymás felé. Jelenleg ezen az ösvényen járnak a gyülekezeteink. Természetesen, hosszú még az út, de azzal a meggyőződéssel vagyunk, hogy jó az irány. Csak így tovább, Krisztus drága vérében megváltott Gyülekezetek!

Az MJB küldöttek meghallgatták, átbeszélték és támogatták az eléjük tárt missziós terveket és programokat.

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

A Szövetség költségvetéséből anyagi forrásokat rendeltek azok megvalósításához, valamint bátorították a helyi gyülekezeteket is az anyagi segítségnyújtásra.

A **fiatalok** missziós programjaira kiemelt figyelmet szentelt a Bizottság. Ezeket konkrétan is felsorolom, bár részletesebb információkkal az Ifi Szövetség elnöke rendelkezik.

Március óta eddig megvalósult ifjúsági missziós események:

- Április 17-18. Orlandóban vettek részt a gyülekezeteink ifi képviselői egy vezető- és csapatépítő továbbképzésen.

- Május 26-29. Tavaszi Ifjúsági találkozó volt Venice, FL-ban.

- Június 26-30. Rámában, hosszú kimaadás után ismét ifjúsági nagytábor volt.

- Július 3-8. Rámában, gyermek tábor.

Előttünk álló ifjúsági missziós események:

- Július 21. - augusztus 2. Nagykaroly, Erdély –gyülekezet plántálási munkába kapcsolódik be egy ifjúsági csoport a Szövetségünkben.

- Október 6-8. Őszi ifjúsági konferencia lesz New York-ban.

Örömmel vesszük tudomásul, hogy az Ifjúsági Szövetségben érzékelhető egy friss missziós lendület. A Szövetség Missziós és Jótékonyági Bizottsága teljes mértékben támogatja az ilyen irányú szolgáltatásokat.

Azon túl, hogy van egy belső törekvés az egységre és lelki-anyagi törődésre a Szövetség gyülekezeteiben – látjuk a falainkon túlra terjedő missziós szolgálatok fontosságát. Az Úr Jézus szavai ma is motiválnak bennünket: „*és én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.*” Mt 16: 18.

Hálás szívvel értékeljük a Szövetségünk hivatalos lapjának a rendszeres megjelenését. Az **Evangéliumi Hírnök** egy kohéziós erőt képez a Szövetség gyülekezeteiben. Köszönet illeti a szerkesztőt az áldozatos munkájáért, és a továbbiakban is támogatjuk írással, beszámolókkal és anyagi forrásokkal a lap rendszeres megjelentetését.

A MJB rendszeresen támogatja a **határainkon túli magyar missziót**. Ebben a költségvetési évben is komoly pénzeszközöket tett félre erre a célra. Ezeket a támogatási javaslatokat tételesen hozzuk a Közgyűlés elé szavazásra, illetve elfogadásra.

Hálásak vagyunk az **Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség** szolgálatáért, főleg azért, mert méltóvá tett minket az elhívó Úr, hogy képességeink és lelki ajándékaink szerint az Ő országa terjedését elősegítsük.

Lukács János, a MJB elnöke

ESZKÖZÜL A TEREMTŐ KEZÉBEN

15

CSEREPKA JÁNOS életéből

/ Petrik Karoly

KÉNYSZERŰ VISSZATÉRÉS

A kirándulás, cseresznyeszüret elmaradt. Jánost talán jobban megrendítette a szörnyű diagnózis, mint Margitkát. Ő többször megjárta már a halál árnyékának völgyét, aggasztotta is mi lesz Margitkával, ha egyedül maradna az idegenben. De erre gondolni sem mert. A nála tíz évvel fiatalabb, masszív, székeley feleség esetleg megelőzheti?

Váratlanul tört rájuk ez az állapot. Rengeteg tennivaló lenne itt még! Mi lesz a megkezdett munkával? Tudják-e valamikor folytatni? Hogyan tovább? – gyötörték a gondolatok. Az ismert és szeretett ének zsongott a szívükben, ami nyugtatóan hatott: *Nem tudjuk mit hoz a holnap, / de szívünk hittel tele, / Jézus jár velünk az úton, / s bátorít ígérete.*

Ismét egy fájdalmas búcsúzás következett. Érkezéskor senki nem várta őket, most a közösség apraja-nagyja a vonaton tolongott egy utolsó ölelésre. János fennhangon köszönt el. *„Ha itt nem, akkor odaát találkozunk! Mindnyájatokat keresni fogom a Mennyben!”*

Gyötrelmes, fárasztó hosszú út volt, amit János most észre sem vehetett, Margitkát óvta volna mindentől. Gyenge, leromlott állapotában számára igen megterhelő volt az utazás is. *Torontóban* hamarosan megműtötték, de csak 6 hét múlva derült ki, hogy a tüdejét nem a rák, hanem egy dél-amerikai trópusi gomba támadta meg. Nehéz hat hetet éltek át. Sok imádság szállt a kegyelem királyi trónusához, a könnyek közötti esedezés és könyörgés ideje volt, és „meghallgattatott istenfélelméért.”

Gyógyszeresen kezelték, és száraz klímát javasoltak orvosai. Ezért British-Columbiába utaztak. Ez Kanada nyugati tartománya, gyönyörű fenyveserdeivel, tavaival, kellemes klímájával. Margitka már három hét alatt szépen javult, nagyon hálásak voltak az ima meghallgattatásért. Három hónapot töltöttek itt Sammerlandon, egy diakónus testvér otthonában. János konferenciákat, gyülekezeteket látogatott meg missziós küldetésben. **Fájó szívvel tudomásul kellett venniük, hogy a visszatérés Bolíviába már nem lehetséges Margitka betegsége miatt.** Két éves gyógyszeres kezelés után vált tünetmentessé.

János betöltötte a hatvanöt évét, nyugdíjba vonult. A *Los Angeles*-i magyar baptista gyülekezet meghívta pásztorának, örömmel vállalták volna a szolgálatot. Megtudták, hogy Margitka csak úgy dolgozhat, ha ott is újra vizsgázik és engedélyt kap. Még tíz évet kellene dolgoznia nyugdíjig. Feleségként

tudja vállalni a szolgálatot, de hogy az USA-ban újra vizsgázzon, ezt csak a vadonban élő nyomorultakért tudná újra felvállalni. Így János lemondta a meghívást, de hosszabb ideig járt helyettesíteni, míg pásztor nélkül voltak.

Torontóban felszámoltak mindent, eladták a házat, és egy utánfutónyi pakkal indultak vissza Nyugat-Kanadába. Sammerlandon tervezték a letelepedést, de mivel az orvosi állást betöltötték már, így tovább mentek *Kelownába*, ahol munkalehetőséget kapott Margitka. Itt telepedtek le. Házirosvként dolgozott, de a kórházban is ellátta betegeit. A városban szép számmal élnek magyarok, de evangéliumi közösség, magyar ajkú lelkész egyáltalán nincs. Létezett egy Magyar Klub, ahol március 15-én, Anyák Napján és október 23-án nagyobb szabású összejöveteleket tartottak. Ezekre Vancouverből hívtak lelkészt is.

Kezdték ismerkedni házaspárokkal, családokkal. A lelki munkát illetően, az ugartörés időszaka volt: *„Elmenni az egy után!”* jelszóval. Alkalmuk nyílt beszélni munkájukról, hitükről. Egy-egy látogatás alkalmával János soha nem mulasztotta el, hogy megkérdezze, imádkozhat-e a családért, a felmerült gondok megoldásáért; nem mondtak ellent, sőt egyre inkább igényelték. Aki kérte, mindenki felé pásztorként szolgált, temetett, esketett, lelkigondozott. Az alkalmakat megragadta, hogy hirdesse az Úr kegyelmének esztendejét. A klubban rendszeresen prédikált. Hívogattak a lakásukra is, ahol a teadélutánok jobbra lelki beszélgetésekké váltak. Vasárnap délelőttként egyre többen látták szükségesnek a közös együttlétet. Az alagsoruk (mely szép, tágas helyiség volt), egy idő után szűkösnek bizonyult. Egy református templom kistermet bérelték ki, ahol alkalmait megtarthatták. Nemesak mint magyarok, hanem mint Isten gyermekei vágytak a közösségre. Különböző felekezetű, vallási meggyőződésű egyének jöttek össze. János sokszor hangsúlyozta, nincs üdvöztető vallás, hanem megtért, újjászületett, Jézus Krisztus golgotái áldozatát hittel magukénak vallók közössége. Ők, a Jézus vérén megváltott eklézsia.

1993 tavaszán *Burzuk János*, egykori torontói baptista gyülekezeti elöljáró, aki szintén ide költözött és családjával ebbe a közösségbe járt, meghívó levelet küldött *dr. Viczián János*, volt magyarországi baptista egyházelnök testvérnek. Az előző évben nyugdíjba vonult testvért kérte fel a *Magyar Keresztény Misszió* vezetésére Kelownán. Sokan nem értettek egyet ezzel a meghívással, így

két csoportra váltak. Cserepka János, hogy a szakadást elkerüljék, visszavonult a szolgálatból.

Közben fokozott figyelemmel kísérték a bolíviai történéseket... Nagyon együtt tudtak érezni és gondolkodni azzal a néppel. Legjobban a leveleknek örültek, különösen mikor jó hírek érkeztek. Sokszor megtelt a szívük hálával, a szemük könnyel, hogy valami részük lehetett ennek a munkának elindításában. **Yacuibában** kezdtek kinőni a felújított, megnagyobbított imaházat. Annyi a gyermek, hogy több csoportnak nincs fedett hely a foglalkozáshoz. A missziós adományoknak fokozottabban meglett a rendeltetési helye. Örömmel értesültek, hogy már nyolc tanító működik a yacuibai gyülekezetben. **Sananditán**, a volt olajtelepen is gyülekezet alakult. Akik Krisztust követő tanítványok lettek, azokból többen tanítókká váltak...

Chapáréről szomorúbb hírek érkeztek. Ördögi módon fellángolt a coca háború, ami a gyülekezeteket is megnyírálta. Több gyülekezet alakult, még a második turnusuk idején. Az ott épülő imaház alapozásánál még ők is részt vettek a második szabadság előtt. Azóta újabb imaházat is építettek, közel a Yura törzs területéhez.

A **Chipiriri** gyülekezet elöljárója, az a vadász, aki Jánosékat először bevezette, ide költözött és bejárt lelkigondozóként a törzshöz. Egyik útja során a megáradt folyó elragadta, és nem is került elő... Olyan lelki munkások is vetődtek oda, akikről Pál Apostol így ír: *„Nem kedveztek a nyájnak”*. A hűségeselek kitarítottak, élnek.

A **kórházhajón** Tereza (az első végzős ápolónők egyike) lelki munkásként és nővérként sok éven át dolgozott és szolgált. A nagy vizek mentén élők számára felbecsülhetetlen áldást jelentett. Ő is rendszeresen beszámolt munkájukról.

(Barni által szervezett bolíviai utunk során (2012) a Margitka néniék által működtetett kórházat újítottuk fel, s alakítottuk missziós házzá. Akkor végig látogattuk ezeket a közösségeket. Ezekből több is János bácsiék szolgálati ideje alatt alakult. Élni akaró, lelkes közösségek voltak. A **yacuibai imaház**, ma már egy több szintes katedrális. – a szerk.)

„Lent jártam Yacuibában, s nagy volt az örömöm, mert a *Chákón csupa élő gyülekezeteket találtam.*” (a Bolíviai Nőszövetség titkára leveléből)

Ez a mi örömünk is, ahol élet van, ott reménység van! Ez lelkünknek biztos és erős horgonya.

A könyv 226-230. oldala

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - HATVAN

A HATVANI BAPTISTA IMAHÁZ FELAVATÁSA

2023. május 27.

Április közepén egy meghívó, néhány kedves személyes sor kíséretében érkezett a Messenger csatornán a telefonomba. A feladó *Nemeshegyi-Horvát György* lelkipásztor volt. A meghívó a **hatvani imaház megnyitójára, avatására** invitált, amire május 27-én kerül(t) sor. Gyuri – mivel nem gondolhatta, hogy ott leszek majd, soraiban az imaház építéséhez nyújtott segítségünkért mondott köszönetet – szövetségünknek, gyülekezeteinknek, s a detroiti pünkösdi gyülekezetnek is (ők is segítettek). Akkor már tudtam, hogy néhány nappal előbb fogunk Budapestre érkezni, megírtam hát, hogy lehet, hogy arrafelé kanyarodunk majd.

Kevesebb, mint egy óra alatt a hatvani buszállomásra érkeztünk, s onnan jó 5 perces gyaloglással az imaház előtt álltunk, feleségemmel együtt. Nem először, hiszen 5-6 éve jártunk már itt, s Gyuri megmutatta a nemrégén, imaház céljára vásárolt épület felső szintjét, s az ott folyó munkálatokat. Azóta már az alsó szint is az övéké. Hat éves megfeszített munkával, de főleg az Úr segítségével és oltalmával elkészült az impozáns, a falu közepén álló baptista imaház. Országos, sőt ország- meg más határokon is átvélő támogatásban részesült a tíz egynéhány éve plántált, alakult gyülekezet.

Az imaházavató istentisztelet résztvevői jól tükrözték ezt a széleskörű támogatottságot. A közel száz résztvevő egy része azokból állt, akik dolgoztak az épületen (néhány általam is ismert, 40-50 évvel ezelőtt is hasonló lelkesedéssel segítkező testvér, mint pl. a váci *Rottenhoffer Sándor*, vagy az újpesti *Pócsik Feri*), természetesen a helyiek vállán volt a legnagyobb teher.

A támogatók, imádkozók sokasága nevében néhány helyi lelkipásztor, a váci katolikus egyházmegye nyugalmazott

püspöke, szövetségünket én képviseltem, majd egy Atlanta, GA-beli gyülekezet lelkipásztora adott át igei üdvözetet; de minden jelenlévő lelkipásztor is kapott lehetőséget arra, hogy egy igeverssel, néhány szóval köszöntse az ünneplő gyülekezetet. Különleges volt az is, hogy a hatvani *polgármester* is köszönetet mondott azoknak, akik fáradtak az építkezésen és nem adták fel az igen nehéz időkben sem – gondolva a gyülekezet lelkipásztorára és vezetőire. Szavai is, néhány más megnyilvánulás is azt jelezték, hogy szinte a város is összefogott, imádkozott, „szurkolt” a baptista imaházért.

A jól szervezett istentiszteleten a baptista egyház főtájtára, *Varga László Ottó* hirdette az ígét. Úgy szölt, mint aki maga is hasonló testi-lelki harcot vívott néhány évvel ezelött, a soproni gyülekezet imaházának építése során. Az építkezés, renoválás történetét néhány kisfilm is felelevenítette. A istentisztelet szeretetvendégség követte az imaház kicsinyke udvarán.

Szövetségünk nevében Urunk áldását kívánjuk itt is a Hatvani Gyülekezetre, áldást missziómunkájukra.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Papp János* (Magyarország)

Alelnökök: dr. *Borzási Pál* (Erdély)

Püskök Dániel (Amerika)

Főtájtár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiert, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvéreiert és az egyház vezetőiert, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvéreiert és a szövetség vezetőiert, dr. *Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvéreiert és a szövetség vezetőiert, *Püskök Dániel* elnökért és munka társaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvéreiert és a szövetség vezetőiert, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvéreiert.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvéreiert és a szövetség vezetőiert, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvéreiert és a szövetség vezetőiert, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Azzal fejezem be, amit a lelkipásztor házaspár többször is hangsúlyozott a megnyitón és levélben is: egyedül Istené a dicsőség – SDG.

Herjeczki Géza

A MBE honlapján (baptist.hu) könnyen megtalálható a hatvani baptista imaház épüléséről készült beszámoló:

<https://www.baptist.hu/beszamolo-a-hatvani-baptista-imahaz-keszuleserol/>

NEM MI HANEM Ő

„Miért néztek úgy ránk, mintha
saját erőnkkel vagy kegyességünkkel
tettük volna azt, hogy ő járjon?”

(ApCsel 3,12)

nem mi hanem Ő
állította lábra
ezt a sántát
Ő
akit elárultatok
akit Pilátus sem tudott
kimenteni kezeimből
a szent és igaz
az élet fejedelme
akit megöltetek és mégis él
a feltámadott
Ő állította lábra

Ő emel föl
Ő segít
Ő gyógyít ma is
Benne higgyetek ne bennünk
mi csak tanúk vagyunk
az Ő tanúi
halálának tanúi
feltámadásának tanúi
gyógyításainak tanúi
ne ránk figyeljete
Órá
a próféciákat betöltő Krisztusra
Jézusra
akit Messiásul rendelt nektek Isten
Őt hallgassátok
Ő szól általunk is
Ő cselekszik
gyógyít és helyreállít
életre kelt
testi-lelki holtat

Őt hallgassátok
Hozzá térjete
bűnt megbocsátni Ő tud
lábra állítani
fölemelni
új útra
szárnyra kelni
futni és repülni
szökdelni énekelni

Ne minket
Őt lásd
az élő pedig halott volt
Jézust
Benne higgy
Őt kövesd
Tőle kérj
Tőle nem hiába kérsz
Ő állította lábra azt a sántát
engem is Ő emelt fel
veled is megteszi
felemel
meggyógyít
megbocsát

Herjeczki Géza

NÉZD, ERRE JÁR A MESTER / REACH OUT AND TOUCH THE LORD

Für Béla, 2022

Bill Harmon

Kar: Nézd, er - re jár a Mes-ter és im té - ged vár, Mert

... és ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított
mindenkit, aki az ördög igájában vergődött,
mert az Isten volt vele. ApCsel 10,38

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik
megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és
én megnyugvást adok nektek. Mt 11,28

Vasárnap délelőtt, a táborban. Az énekkart Für Béla vezeti.

